

Tâm Sự Của Một Thằng Con Trai Tỉnh Lẻ Say Nắng Gái Thành Phố

Contents

Tâm Sự Của Một Thằng Con Trai Tỉnh Lẻ Say Nắng Gái Thành Phố	1
1. Chương 1	1
2. Chương 2	4
3. Chương 3	6
4. Chương 4 - End	10

Tâm Sự Của Một Thằng Con Trai Tỉnh Lẻ Say Nắng Gái Thành Phố

Giới thiệu

Chúc các bạn đọc truyện vui vẻ!!!

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/tam-su-cua-mot-thang-con-trai-tinh-le-say-nang-gai-thanh-pho>

1. Chương 1

Các thím ạ quê em cách Hà Nội khoảng 200km...Tháng trước ba má em chuyển em lên HN học cho nó chất...nói là chuyển thì ko phải nhà em thuê 1 cái nhà trọ ở huyện Thanh Trì,làng em nổi tiếng với nghề trồng dưa hấu,dưa to tổ bố độ bằng cái ca mức nước,nhà em với nhà thằng bạn thân em thu mua hết dưa trong làng lên trên đây bán.Nếu các bác đi qua đường Giải Phóng,trước cổng THPT Việt Nam Ba LAn tầm các buổi trưa chủ nhật,thấy một thằng da ngăm đen đội cái mũ tai bèo,chân đi chaco đứt dây,mặc áo thể thao của tuyển Italya thì đó là em.Dưa em bán 10k/1kí,mua 2 quả tặng 1 miếng ăn thử xem có ngọt ko..ở quê...em luôn là 1 thằng học rất giỏi,tích cực tham ra các hoạt động văn hóa văn nghệ,em được giải chú chim sơn ca của xã,được trao huân chương kháng chiến,bằng khen người tốt việc tốt...bla bla..rất nhiều.Gái

làng bu em cứ phải gọi là như kèn kèn bu xác. Rốt cuộc là vẫn chưa có người yêu, em được chuyển vào 1 trường THPT gần nhà tầm 5km, à quên em và bạn em năm nay lên 12.

Sáng hôm lên nhận lớp, em cứ tưởng là học sớm như ở quê, thế là đến từ 5 rưỡi chẳng có ma nào... mình với thằng bạn, bạn em tên Tiu, em tên Chén, khổ thế đấy các cụ dưới quê toàn đặt tên như thế thôi, bảo là dễ dễ nuôi, jđấy..

Hai thằng ngồi cạnh gốc cây bóc bánh đúc ra ăn, khoảng 1 tiếng sau thì các bạn cũng đến. Con trai thì mình thấy xấu nhưng mà kết cấu nó được, đầu thằng nào cũng vuốt vuốt lên gió thổi hoài chẳng thấy bay kiểu như baloteli ấy.

Còn con gái thì thôi rồi lợm ơ.. xinh từ cái móng chân đỏ đi, xinh từ cái mụn cứt ruồi đỏ lại.. em nào em lấy đều đấy đà, không như mấy ẻm ở dưới quê

Hai thằng lại bắt đầu chúm mắt vào 1 cái mông, cái mông nhìn vừa quen vừa lạ, cứ đánh đi đánh lại với biên độ bằng khoảng 0.3 mét thế là hai thằng cứ bám theo cái mông ấy, nó lắc sang bên nào đầu 2 thằng lại nghiêng về bên đó, cuối cùng là em ấy vào WC. Thằng Tiu la lên:

-thôi chết rồi anh Chén ơi, mình đi tìm lớp thôi, chắc sắp chóng rồi, sau một hồi thì cũng tìm được phòng A305, một bở hơi tai. Cô chủ nhiệm gọi hai thằng vào lớp:

-Hôm nay có 2 bạn Trần Chén và bạn Dương Tiu đến học lớp ta, xin cả lớp cho 1 thằng phao tay nào, em thì sướng lắm, còn thằng Tiu nó hơi ngại thì phải. à đúng rồi nó mặc cái quần nâu và lỗ chỗ thủng nào... cái thằng này đúng là ko có phong cách thế nào cả, trước khi lên HN mình cũng hỏi đám zai làng là gu thời trang trên đó thế nào, bọn nó bảo là quần rách rách, loang nổ, chấm bi.. bla.. bla.. thế là em lấy cái kéo cắt ngay gần đũng cái quần bò xanh mà mẹ mới mua hồi tết, chạy sang bà mượn lọ vôi mà bà hay dùng để ăn trầu chấm chấm vào quần, rất là hợp tông.. Chết mãi lan man quá trở lại với chủ đề thôi.

Cô giáo kêu 2 đứa ngồi vào 2 cái bàn dãy dưới, đến cái bàn cuối cùng thì 2 thằng nhận ra 1 điều ... cái mông vừa nãy đang ngồi ả.. em với nó tranh nhau cuối cùng là em dành được, thế là em tót vào cái bàn ấy, cái mông cười tùm, à quên cô bé cười tùm 1 cái rõ là ảm ảp. Em cũng đưa váy hình chữ V lên cầm..... cười 1 cái rất là sành điệu,, giống như trên cái quảng cáo keo bột Oxy mà em hay xem trên vô tuyến. cô bé bịt miệng quay mặt đi em đoán chắc là xấu hổ kết mệnh rồi đấy mà..

Chắc 1 số thím cũng hỏi tại sao em trai quê mà cũng biết vào voz.. thực tế là em có biết gì đâu... hơn tháng trước ba má kéo ra đây rồi nhét em đi vào mấy cái lớp học thêm loang quanh khu đại học Bách khoa ấy ả, chân ông thấp ông cao bước vào lớp thì lòng xao xuyến gái HN từ lúc ấy rồi, xấu có đẹp có, mông to có, ngực to có.. cái gì cũng có. Tính em là vốn dĩ thật thà bước vào cái là lựa ngay bàn có gái xinh mà dẫn vào thôi chẳng nghĩ gì. úp mặt xuống bàn,, nghiêng mình sang bên , nhìn bạn bên cạnh... nó lườm em, em lườm lại, em nháy mắt cho cái nữa.. nó thờ dài ... xách balo đi ra bàn khác chắc ngưỡng đấy mà... Lúc đang học thì mấy cậu ở bàn trên nói mấy cái chuyện về 4rum mình, em thấy hay lên mỗi lần đi bắn gunny với thằng Tiu lại mở voz lên đọc, cũng khoái.

Trở lại với cái mông đang ngồi trong lớp, con bé này xinh lắm cái thím ả da trắng, mắt to, lớp căng dẹt, vòng 1 phải to bằng nửa trái dưa hấu của nhà em, em thì cả đời ăn dưa hấu rồi, nhưng mà chưa bao giờ sờ vào cái giống dưa này bao giờ cả..... lên lúc ấy cứ dán mắt vào mà nhìn thôi. Nó thì đang ngủ gật, được 1 lúc thì em lay nó dậy:

-ơ thế cậu ko học à

-ko, cuối năm đi lấy chồng

-sao lại thế

-học ko vào, thế cũng hỏi

Em ngờ ngàng quá các thím ả, xen thêm cả sự tiếc nuối.. thế là với tấm lòng của 1 bậc đại trượng phu, mênh mông như biển lớn, em quyết tâm phải cứu vớt cuộc đời bất hạnh này. Nó hỏi em là từ đâu chuyển tới, em bảo là từ dưới quê lên, bố mẹ đi buôn bán tứ xứ nên phải đi theo... tiện thể kể luôn hoàn cảnh xuất thân của em.. Lúc 3 tuổi đã biết quét nhà, rửa bát.. 6 tuổi, lên lớp 1 đã ra đồng gieo mạ, thu dưa phụ cho bố mẹ, 12 tuổi đã thành thạo tất cả việc nội chợ trong ra đình, sáng cấp thau ra mương giặt quần áo, trưa về nấu cơm

dọn dẹp nhà cửa, chiều đi thồ nước gạo, ngoáy cám cho lợn ăn..lên 16 tuổi đã biết đi cửa gái khắp làng trên xóm dưới, tham gia các hoạt động văn hóa trong làng xã, uy danh nổi như cồn đâu đâu cũng biết, người người ngưỡng mộ..ba hoa một lúc thì con bé nó hỏi:

-vậy chung kết là cậu có ný chưa

-chưa

-eo, thế là lừa đảo à

-ko thật mà tớ học cũng giỏi lắm, để tớ giúp cậu nhớ

-thôi ko cần

Đúng lúc ấy bà giáo dạy hóa gọi 2 đứa lên bảng, em đang cầm máy tính bấm bấm thì thấy mặt con bé cứ xì ra, thấy tội nghiệp vậy là em đọc luôn lời giải cho nó chép, 5 phút sau nó xong bài đi về, em thì vẫn đứng đấy với cái bảng trống không, đang định làm thì bà giáo bảo:

-anh này phần

-anh là học sinh mới phải không?

-vâng vâng em tên là Chén

-à, vậy thì anh chén nhận 0 điểm

Em ăn 0, con bé được 10 điểm. Về chỗ nó cảm ơn em rồi rít

-cảm ơn Chén nha. Nó cười toe 1 cái, em suýt ngất, nó bảo nó tên là Y, rồi 2 đứa thân nhau từ đó

Các thím thông cảm bây giờ em mới được về nhà, hôm nay HN nóng dứa cháy ả, nhân tiện cảm ơn luôn cái bác lúc trưa nhà ở bên Pháp Vân thấy em lập thót ở trên này, ra ủng hộ em 25 nghìn dứa đã thế lại còn bỏ thêm 5 nghìn, cảm ơn bác nhiều..ba má em ra trông thay em rồi. Đọc mấy màn của các thím thấy toàn bảo em chém gió không, nhưng mà nó là thiệt đấy ả, tính em nó sinh ra đã vậy rồi, ăn nói rất lung tung, đôi chút có hơi sai sự thật...bạn em dưới quê nó bảo em vui tính...gái làng nó lại bảo em là thằng dở hơi ăn cám lợn, mặc dù trong thâm tâm em nghĩ em vẫn là 1 người tài sắc vẹn toàn 10 phần vẹn mười.

Bây giờ vào chủ đề chính, con bé em dự là nó khá kết em đấy ả, em vẫn kèm em ấy 3 môn toán lý hóa, mỗi tội nó hơi ngu dầy mãi mới vào..đến giờ ra chơi, em và thằng Tỉu đi đá, nó đang nói chuyện với nhỏ bạn thân trong lớp, quay ra phía cửa sổ gọi em:

-Chén ơi, cậu ra mua tớ chai nước nhớ

Đéo mẹ lúc ấy mặt em dài như cái bơm các thím ợ. dành dứt tiền mua cho em nó, mỗi ngày mẹ cho 20 nghìn để ăn sáng với ăn trưa, lúc về nó gửi trả em tiền nhưng mà em ko lấy, cho nó vip. Vậy là độ 2 lần đi đá với thằng Tỉu lần nào cũng nhờ mệnh mua nước, vậy là chưa luôn ra chơi ko dám đi đá. Thằng Tỉu nó đi cùng em, vừa đi vừa cười, như bố chết không bằng, em bực lắm nhưng ko làm được gì, vì suy cho cùng kiếp chần rau nó phải thế

Ngồi trong mấy giờ Anh, Văn thấy con bé cứ rút Aifon 3 ra nhắn tin với thằng ôn nào mà em sốt cả ruột, nó cũng hỏi số điện thoại em là gì cơ mà. Em bảo là vừa mất con Eodi má mua cho hơn 7 triệu, nó cứ ngồi trong giờ trách mình nào là: "Chén hư lắm", "Không cần thận gì cả", "đồ hậu đậu"...blabla..Mặc dù từ trước tới giờ em có biết di động là cái mịa gì đâu, cái cục gạch còn đang mơ, nói chi là mất cái Aifon với chả Eodi. Nó hỏi ních chất thì em cho ngay, tối hôm ấy chat với em ấy tận 20 phút cơ mà cứ khoảng 4 phút em mới nhắn lại 1 tin với tiêu đề đại loại là : "ờ", "ừ, cũng được", "ừm", em cũng dự là tìm em ấy có mệnh rồi. ha ha

Mọi chuyện cứ tiếp diễn êm đẹp cho tới ngày hôm sau, ngày mà em bị lộ tẩy bản chất.....bản chất là 1 thằng bán dứa hấu

2. Chương 2

Sáng ngày sau đây,ra bàn uống nước thấy má để lại 1 mẫu giấy nhắn:“học về giặt mẹ chậu quần áo”.Bây giờ mới 6 giờ mà 7 giờ 15 phút em mới vào lớp,vậy là em nghĩ giặt luôn thể ...trưa về còn đi đánh nét với thằng Tỉu,thế là đi kiểm ô-mô,gói ô-mô dặt trên nóc nhà tắm .bị chuột cắn rơi con mĩa nó hết vào hố xí,em thì cứ đứng đấy nhìn cái hố xí đầy cứt với bột giặt.chẳng lẽ lại lấy tay móc lên 1 ít dùng tạm

Vậy rồi thằng Tỉu nó qua gọi em đi học,vào tới lớp thì đứa nào nó cũng nhìn em với thằng Tỉu,một số còn cười đều,em đoán là có vụ gì hót đây mà,về chỗ ngồi,vén váy chào con bé,nó ko thèm đáp lại luôn,em kêu nó dạng vở ra để em còn dạy nó thực hành,có thể thôi mà cũng bảo:

-Thôi ko cần lo cái thân mình đề

Ra chơi,thằng tỉu nó kéo em vào góc lớp thì thầm cái này các thím ợ

-Chết cả lút rồi anh chén ời

-sao

-cả lớp biết anh em mình đi bán dưa hấu

-biết dư lào

-bọn nó bảo là ở trên Fây Búc gì gì đấy

-thế mà có biết cái món ấy ko

-có,em có cái địa chỉ Fây Búc của con Q ngồi cạnh,tí về mình ra nét xem tênh hênh dư lào nhớ

-ừ ừ cứ thế mà làm

-nhưng mà anh chén ời để vào được Fây Búc phải mất 20 ngàn tiền đăng ký nữa

Đéo mĩa,em lại phải móc 20 nghìn ra đưa cho thằng Tỉu,thôi cứ cho là của đi thay người.Học xong 2 thằng ra quán mở xem ngay.Lần lần 1 lúc thì ra cái bài của bọn nó nói bọn em.Hóa ra là chiều qua đi bán dưa,2 đứa con gái đi qua chụp được vài kiểu rồi nhét vô đây.Thằng Tỉu mặc quần nâu vá lỗ chơ áo ba lỗ trắng màu cháo lòng.Em thì được bọn nó khen đẹp trai hơn là quần đùi hoa xuyên chỉ áo đồng phục trắng,kéo trang xuống dưới thấy cái ních có ảnh của con bé Y ,với một bình luận hết sức độc đáo.“2 bạn này ở Cao Đà về đó haha”.ôi cái bình luận yêu thế,cho dù không biết Cao Đà ở đâu nhưng em liên tưởng đến 1 nơi trời trong xanh,nơi hội tụ của các bậc kỳ tài trong thiên hạ,ấn thử vào cái mặt em nó hiện ra cái trang khác,mở ảnh album em ra;ối rồi ôi,hơn xem XXX các thím ạ.Cả buổi học ngày hôm sau con bé cũng bơ em luôn,hỏi tại sao thì em ấy bảo là:

-Tại con mĩa cháu

Ồ sao lại lôi gia đình em vào chuyện này hay là em chưa dẫn đến nhà, giới thiệu gặp mặt ba má em hử các thím.

Trước khi kể tiếp thì em xin đính chính lại là đây là chuyện thật nhé,chi tiết các thím lên trên xem ấy

Và cái ngày nặng nề đó cũng qua nhanh thôi.Tối ấy em lại ra trông hàng cho ba má ạ.Bây giờ em xin được miêu tả kỹ hơn cái gia cảnh nhà em.Em là con một trong nhà ợ,ngày xưa nhà em nghèo đến mức ko có mồng tơi mà rút nữa,nên mấy công việc nhà cửa cơm nước em rành lắm,nhổ răng cho lợn,cắt móng chân cho gà biết tuốt .4 năm về trước ba má theo chân mọi người đi buôn dưa hấu và dần dần khá khẩm lên.Bây giờ nhà em cũng đang sở hữu một con ô-tô loại hịn.

Cái xe ô-tô chở hàng 5 tạ mà ngày nào em cũng chở dưa ra Giải Phóng bán ợ,chắc các thím cũng đang thắc mắc là tạo sao em biết lái cả ô-tô đúng ko,chả là dưới quê hay tổ chức mấy cuộc đua công nông thường niên,em cũng tham gia,toàn về nhất các thím.Bố em bảo lái công nông giỏi thế,lên cho em lái hần ô-tô luôn,mấy thằng CSGT gặp em cứ gọi là tắt điện,bổ sung thêm là thằng Tỉu nó cũng lái được ô-tô nữa nhà nó cũng có con suzuki 5 tạ y chang nhà em luôn.

Lược một đoạn,tối hôm đó trời nó mát,chuẩn bị đông ạ,thằng Tiểu bảo nó về trước còn ngủ,em ở lại,ngồi sau thùng xe đọc sách mấy tờ báo mà đeo có ma nào mua.Trời nó bắt đầu sấm và mưa.Dự là về rồi,nhưng ở đâu có con bé đi xe đạp phóng tới chỗ mình.Tưởng ai hóa ra con bé Y,quần đen bó chặt cả khe đùi,áo trắng bó sát mình, người nó ướt nhẹp,phần trên gần như là trong suốt,em nhìn vếu và xu chiêng lòi ra rõ mồn một cơ mà.Nó bảo em là cho Y đứng nhờ tý.ừ thì nhờ.em lôi cái ghế nhựa ra cho nó ngồi.Được một lúc nó kêu đói,đeo mẹ,

-Thế đi đâu mà giờ mới về

-đi học thêm,ko có mang theo áo mưa

-ăn gì chưa

-chưa nên mới đói,hihi

Em chui vào trong xe,lôi một quả dưa ra,thái 1 khoanh dưa,bỏ làm đôi, chia cho nó 1 nửa,2 đứa ngồi gặm.

-mịa,dưa gì mà nhạt như nước lã thế này.

Em tịt luôn mấy thím ạ,con mất nét,có cái bỏ vào mồm là phúc lắm rồi lại còn đòi hỏi,cơ mà nhạt thật ạ,lấy nhầm quả xanh,chưa chín hẳn.15 phút sau nó kêu lạnh,em kê mịa,nó kê ghế xích vào gần em,ngả đầu vào vai,ôi đã quá các thím ạ,thế là em ấy kết em rồi.

5 phút sau thì mưa tạnh,nhanh vãi luyện bắc giang,nó thẹn đỏ cả mặt,dắt xe đi về.Em chạy sau cầm trái dưa hấu,đưa cho em ấy

-Ồ từ từ,cho tớ biểu 2 cụ ở nhà trái dưa hấu

-thôi,dưa anh nhạt bỏ xừ

ôi mềm ơi,,nó gọi em là anh các thím có nghe thấy gì ko???

-ko được cầm lấy mau

nó định bỏ chạy,thế là em vút con mịa vào giỏ xe nhà nó,rồi nó chào em đi về.Em cũng về,đi đến đoạn đầu ngã 3 Quốc Bảo thì thấy trái dưa nhà ai ném ở vệ đường,phí quá nên chạy xuống xe, nhặt bỏ vào thùng.

Hôm nay đi học sáng,trưa về lại còn phụ mẹ trông dưa,khổ từ sáng tới giờ bà đã ăn cái gì đâu,chiều em còn đi học nữa

Trở lại với cái chuyện tối hôm ấy,em về làm 1 giấc khỏe cả người.Sáng sau lên lớp 2 đứa nhìn nhau rất tình cảm,đang giờ văn,em đánh bạo cầm tay con bé,điều mịa tay gì mà mịn màng lại còn mềm mềm ẩm ẩm như nắm xôi ấy. ƯỚC gì em được cắn một miếng,đang mở dở thì,

-cậu làm cái trò thô bỉ zè thế

Em bỏ tay con bé ra đơ luôn,trả lời với giọng ấp úng

-ôi tớ xin lỗi,nhầm nhầm..

Em còn thấy con bé quay mặt đi,lắm bầm nhí nhí cái gì đó,hình như là câu “bố thằng bệnh”,ko biết bố bạn thân của con bé bị bệnh gì mà sao nó lo lắng quá.1 lúc sau nằm ngủ luôn,cái AiFôn thì vẫn để trong hộp bút,em cầm lên xem.Hình nền chờ có hình con bé đang bĩu môi trợn mắt lên,em đoán chắc là bị nhiệt miệng lên chụp thử cái xem vết nhiệt thế nào.Lướt cái mũi tên sang bên,mở vào mục hình ảnh xem 1 hồi.Trong tất cả các tấm ảnh của con bé em lựa ra được 4 tấm đáng để em suy nghĩ nhất.

Tấm đầu tiên,4/2 ,con bé và một thằng đang cầm 1 cái bánh ga tô,kê ở trước cằm,em đoán là bạn

Tấm thứ hai,16/4 là thấy con bé đang tựa đầu vào vai 1 thằng khác,em đoán là họ hàng hàng hốc gì đó

Tấm thứ ba,22/5,lúc đó nó đang tì má vào thằng đẹp trai ngồi bên cạnh,thân như này em đoán là anh trai đây mà

Tấm cuối,18/7,là cái lúc em đang nhặt quả dưa hấu ở vệ đường,bỏ vào thùng.ôi đệt cái chỗ đấy là trước cửa nhà em hay sao ấy,thấy góc ảnh cao cao khoảng tầng 2 tầng ba.

Em đặt lại như cũ,tiết sau đang giảng bài cho con bé tự đứng lại buột miệng hỏi

-Đưa tớ cho hôm nọ ngon ko Y-bệnh nghề nghiệp đéo sửa được

Con bé gật gật cái đầu,nhoẻn cười nhìn em bằng ánh mắt bí hiểm,làm em căng thẳng tưởng chết mịa nó mất.

3. Chương 3

Hôm nay bão về mưa to quá,lọ mọ mãi mới về được đến nhà...Hầu hết các thím bảo là em chém, trưa nay có 1 thím đến mua dưa của em,chụp ảnh về rồi đấy ạ,hình như ở trang 14 đến 18 gì đấy,ko rõ

Nhích thôi,các tiết còn lại hai đứa chả nhìn nhau dù một lần,em bơ luôn cho nó hót,tan học con bé nhờ em đèo về,xe nó hồng,hồng cái con mẹ nhà em ấy,xe anh đang non hơi,1 tháng ko bơm rồi cơ mà vẫn phải đèo con bé về.

-Xe đúu gì mà xóc thế hả anh Chén

-xe đạp,cô này,hỏi lạ

-Chén xót tiền bơm hả

-ko,điên à

-thế tối nay đi chơi với tớ nhé

ẶC,

-tối nay tớ bận rồi

-đàn ông gì mà kém,xií

-ai

-tự biết

-khinh tui à

-đâu có,xií

-vậy bây giờ muốn thế nào

-tối 8h,chờ ở cái xe đưa nhà cậu ấy,ko đi nghỉ thì chơi với tớ luôn nhé

Nó nhảy xuống xe,chạy vô nhà,Ôi đời đen vãi LÔNG lách,tiền đã đéo có lại còn chơi với bời.Em về nhà mặt như dưa dấm.Bối trong đồng quần áo không có bộ nào ra hồn,đành diện tạm cái quần bò xanh chấm bi,rách đũng và cái áo phông màu hoa cúc lộn.Chạy qua chỗ thằng Tiu mượn được đội tông lào mà nó mới mua hôm kia,nó đéo ượn các thím ợ,thế là em đấm cm vào tờ rim của nó,nó nhả ra luôn,mình cầm đôi dép chạy đi.Đằng xa vẫn còn tiếng ăng ăng của thằng Tiu chửi mình vọng lại.kệ mịa vì mối tình đầu ta phải hi sinh tất cả

Mình đánh con xe 5 tạ ra GIẢI Phóng,treo xong cái bảng Dưa Hấu,thì ngồi lòi cái túi tiền của mẹ mình ra đếm.Hơn một triệu...toàn tiền lẻ,hôm nay quyết giới hạn tiêu chỉ 200 ngàn...7h30 tối thằng Tiu ra đòi dép,em nói có tiền chẵn không đổi cho em,100 ăn 1,tiền thuê 5 nghìn đôi tông,nó đồng ý đổi cho em 5 tờ 2 lít.Em cũng nhờ nó trông hộ xe dưa luôn.

8h tối,em ấy ra,đi hần cái ấybờnét trắng,đm em tưởng đi lạnh quanh trà đá,thuốc lào thôi cơ mà như này khổ rồi.Con bé mặc cái áo đằng sau mỏng như cái màn ấy,áo gì giống cái yếm,trước kín sau hở.Lại còn thêm quả quần toóc, như cái xi líp,lộ ra bộ giò lụa trắng phau phau.

Nó bảo Chén đèo em đi,em cũng đèo,nhưng chưa đi xe ga bao giờ,lúc đi nó cứ giật giật,hai quả dưa hấu trái mùa của con bé cứ chạm vào lưng em..SUỐNG!!!

Lâu rồi cũng quen,

-Anh Chén ơi

-ơi

-anh hát cho em nghe đi

Ôi thầy u ơi,từ cái hồi cha sinh mẹ đẻ em có bao giờ nghe nhạc đâu,trừ cái bài Quốc Ca hay hát ở trường còn thuộc.Vậy là hát cho em ý nghe luôn,mà theo thói quen vừa hát bài này em phải đưa tay lên đầu chào cờ mới hát được.Mọi người xung quanh nhìn mình với con mắt ngưỡng mộ,vừa đi xe vừa hát vừa Chào cờ.Con bé lại dúm vếu vào lưng mình.

-Cái anh này khủng quá

Thêm một lần phê mới,nó chỉ trở một hồi cũng đến phố HÒA MÃ dừng chân tại một nhà hàng có tên rất kêu.... BÁNH MỠ,đeo mẹ ăn bánh mỳ thì ra em nó vừa hè mà ăn,ăn ở đây chỉ ắc tiền.Mà từ bé em tới giờ em ghét ăn giống bánh mỳ lắm,vừa khô vừa nhạt.Thích nhất là ăn bánh đúc,nhớ hồi 5 tuổi sinh nhật,mẹ làm ình cái bánh sinh nhật bằng bánh đúc,trên thắp 5 nến hương,à không phải..mà là 5 cái nến bàn thờ to tổ bố,cả nhà ngồi quay quần bên nhau cắt bánh,chấm nước mắm ăn y như thật.

Vào cái nhà hàng,nó dẫn em vô trong một căn phòng nhỏ toàn sắt,em tưởng là phòng hun,vậy rồi em chu cái mỏ về phía con bé,đúng lúc cái mỏ vừa chạm tới màn tóc nâu,thì cửa mở ra,em thu mỏ lại,hôm qua mới biết đó là cái thang máy.

Vào bàn con bé gọi phục vụ làm cho 2 xuất Bánh Mỳ Bò Bít Tắt,em nghĩ bụng,con điên này cơm bò ko gọi,gọi bít tắt của bò để cho thằng bố mày ăn à!!!!

Hóa ra không phải món này ngon hơn em tưởng,vừa dai vừa mềm,ăn phê vãi lúa.Nhưng ăn phải dùng dao với đĩa, em ko biết xé,nó xé hộ em luôn,thỉnh thoảng con bé nhoẻn miệng cười,2 đứa nói chuyện về học hành,gia đình,chuyện đùa hấu.Ăn xong xuôi,em mới ngược lên cái bảng giá đặt ngay trước mặt...Bò Bít Tắt 150 nghìnxuất.Ôi má ơi,vỡ con mịa cả kế hoạch rồi

2 xuất 300k.huhu

Tim em đập thành thạch,hồi hộp xen cùng sợ hãi.Còn bé gọi tính tiền..Phù! may quá,em ấy trả,con bé xem xem 1 hồi rồi đưa cho em

-Anh ơi 350 ngàn

Hai cốc trà chanh 25 ngàn chua loét,xót tiền wá,nhưng quýt làm thì cam chịu,rút 2 tờ 2 trăm mà tay run run, cả đời em chưa tiêu cái gì lớn như thế!

Mấy thím hôm qua cũng hỏi em là sao đi chơi nhanh thế,đâu có,đây là tối hôm 19/7,đó là cái ngày ác mộng và đen tối nhất của đời em các thím ợ.

Tua lại lúc 9h30 thứ 5 tuần trước..Lấy xe ra khỏi quán,em muốn về,ko chịu được nữa,lúc này cho dù con bé có vạch dưa mà ném thẳng vào mặt em bảo là:"đấy của nhà mày đấy ăn cm nó hết đề" thì em vẫn nhất quyết 2 từ:" ĐI VỀ". đàn ông nói là làm

-Bây giờ về nhé

-ơ hâm à,chơi gì mà mới 9 rưỡi đã về

-anh còn bán dưa em ơ

-nghỉ 1 buổi thì chết ai nào

-còn cái xe 5 tạ

-kệ cho thằng Tiú trông đi

-ko được

-thôi mà,lát nữa em đền..

Đền cái gì nhè,dưa hấu trái mùa à,bổ cóc thêm nhớ.Đang nghĩ,bỗngưng con bé ôm chặt em từ đằng sau,đưa hai tay lên vuốt ve đùi em,rồi dần dần..dần dần..tiến tới cái tởm của em,vuốt 1 phát xuống đáy quần.Quần em thì bị rách một tí ở đũng,may mà quả ấy em quách tỉnh chỉ nhẹ nhàng gỡ tay con bé ra bảo là

-thôi,bỏ tay ra đi,anh còn lái xe

Các thím có thấy em khôn không,nhắc lại cái quần rách,trước lúc hẹn hò mẹ em cho 35 nghìn đi mua quần,bà dọa ko mua được thì về lần mông vì tội bắt tài vô dụng,vậy là em tung tăng ra chợ,ôi nhiều loại đẹp quá cơ mà toàn 3,4 lít.em hỏi cô bán hàng có loại nào 35 nghìn không, thế là cô dơ ra 1 cái màu đen nhưng mà hơi bé em hỏi bé thế này thì mặc như nào được,bà bảo cứ mua mặc vào là sẽ rộng.Vậy rồi em mua,chạy vào nhà khoe với mẹ,bà ấy quạt em 1 trận.“đm thằng ngu này mày mua quần tất để tể cái thằng cha mày lên à”,Ôi em xanh mặt,mẹ dữ quá,bây giờ bà ý biết thêm cái chuyện em ăn trộm tiền dưa của bà để đi chơi với gái thì em chết mất.

Trở lại với chủ đề chính,con bé chỉ em đường ra hồ Gươm,ôi đẹp lắm các thím ạ,làm em quên luôn nỗi bức dọc trong người,sau rồi em với nó gửi xe,đi chơi quanh,ăn kem,uống trà sữa.Tiếp đến nó bắt em đi đến 1 cái xộp quần áo ở hàng Bông mua cho nó 1 cái áo mỏng như tờ giấy,5 lít các thím ạ,lúc trong cửa hàng em chỉ muốn nhảy lên đá vỡ cm 2 trái dưa hấu của con mụ bán hàng,can tội quảng cáo vớ vẩn,làm bố mày âm tiền.12 giờ đêm,em với nó đi về,trên đường về,nó tiếp tục ôm em và hỏi:

-anh Chén ơi

-ơ

-anh mệt không

-ừm cũng hơi mệt đấy

-thế anh em mình tìm cái nhà nghỉ nào nghỉ tạm,sáng mai hãy về nhé

Đéo mẹ,em nghĩ lại định dụ tiền mình đây,thế là em từ chối bảo không,mai 2 đứa còn phải đi học

Nó trả em về với cái xe 5 tạ yêu quý,vứt đi,thằng Tiểu phần khởi,trên tay cầm nửa quả dưa chạy ra

-anh Chén ơi anh về rồi đấy à

-ờ về rồi,mày ôm quả dưa đi đâu thế

-đi vứt thôi mẹ nó rồi, mà anh trả em đôi dép lười

Em nhìn xuống dưới chân,còn mỗi 1 cái ợ,cái còn lại chắc để quên trên cái gác chân xe con bé.

-thôi đm tao làm mất 1 cái rồi

-ơ,đéo biết anh đền em đi

-bao nhiêu

-40 nghìn

Em rút cái dép ra,móc túi còn mỗi 20 càn các thím ạ,em đưa giả nó,mất một cái thì đền 20 nghìn,nó chửi em,bốc một miếng dưa ném thẳng vào mặt em.

-ơ cái thằng mất dạy này sao mày lại ném dưa thôi vào mặt ông thế hả

-thằng chó mày mới mất dạy ấy

-á à,mày là đệ mà lại dám chửi cả sư huynh à,hôm nay ông sẽ dạy ày 1 bài học con ạ

Hai thằng nhảy vào đánh nhau,gần 15 phút,nhưng suy cho cùng đánh nhau về 1 đứa con gái thì ko nên,vậy là em hứa sẽ trả cho nó hết nợ với lãi suất 50%1 tuần

Em đánh cái xe 5 tạ về,1 triệu đã không cánh mà bay,nếu mà quy ra dưa thì cả tạ chứ chả ít.Một tay cầm vô lăng,một tay đưa miếng dưa lên gặm,nước mắt ứa ra,trong lòng ghen đắng,cổ chạy xe thật chậm,tự hỏi mình là cái cuộc đời nó sẽ trôi về đâu.

Vừa đội mưa ra quán xong, đọc lại mấy cái nhận xét của các thím nói em chém ghê quá, ko tin được. Em đính chính lại truyện em viết là sự thật, thím nào ko tin thì kệ

Trở lại cái đêm ấy, em dỗ con 5 tạ vào sân, bố mẹ đã ngủ hết, em lấy sách vở, kê cái ghế ra đầu ngõ học, đầu ngõ có cái bóng cao áp mờ mờ ko đủ ánh sáng, em cầm thêm cái đèn ác quy đặt lên vách tường, soi vào vở.

Cái đèn này gắn liền với tuổi thơ của em. Dưới quē đêm nào em và thằng Tiú cũng cầm đi soi cua ốc, vớt trộm bèo cho lợn ăn. Ngẫm lại mình bây giờ thấy đổ đốn quá, có 2 tháng trời lên thành phố... dám cầm cả 1 triệu đi bao gái, chả trách mấy chị ở dưới làng em lên đây học, đi 1 về hẳn 3.

Thằng Tiú cũng lục đục bê cái ấm nước chè tới

-vẫn chưa ngủ à

-ờ chưa

-anh với con bé đi chơi vui ko

-vui cái đéo zề, toi mất tạ đưa

-ko sợ u Xuyên mắng à

-sợ, nhưng lỡ rồi biết làm thế nào

-em khuyên anh nên bỏ nó đi.....gái thành phố khó chiều lắm

-ừm... anh cũng đang tính, chỉ có chú mới hiểu được anh

Em nhấp ngụm nước chè lên miệng, thấy ngai ngái, nhỏ toẹt xuống đất

-đéo mẹ chè từ hôm kia à

-vâng.

-đm sao mày còn bê ra đây làm cái zề

Thấy mặt em nóng quá, nó bê cm cả cái ấm lẫn quyển vở chạy hộc tốc vào trong, rơi cả dép.

Hôm sau tới lớp, con bé tự dưng tốt với em lạ thường, mua nước cho em uống nữa, nó hện em tí ra quán trà sữa tâm sự, ặc..mày vẫn chưa chán hả con, chán bố mày đến đồ lót chẳng còn mà đeo mà vẫn hện với hện. Em từ chối, nó nắm tay em nắn nỉ, thế đéo nào mà em lại đồng ý, hay là tại con bé xinh quá. Cuối giờ em qua vay tiền thằng Tiú.

Đến quán, con bé hỏi:

-Sao cứ ngồi yên thế? có muốn nói gì với người ta không?

-ơ cậu rủ tớ ra đây mà

-ừ, tối qua chơi về vui koh

-Vui cái con mẹ cháu à

-ơ cái gì đấy

-ko ko, tớ bảo mẹ là đi chơi với cậu về vui lắm cơ

-trước tới giờ tớ thấy Chén rất tốt với tớ

-thật á

-ừ, kèm tớ học này, quan tâm tớ này còn dắt đi chơi với mua đồ nữa, mà không có đòi hỏi cái gì hết ấy.

Em đéo nói được gì, kệ mẹ cho nó tán tỉnh, lúc đấy thú thực với các thím là đang xót tiền, bố bảo cũng đéo dám tán gái, tán mà đổ thì có mà bốc cảm mà ăn. Cuối cùng thì em với nó đi về, dĩ nhiên tiền trà sữa là em giả.

Bấy giờ em cứ tưởng em ấy yêu mình thật,đèo em ấy một tay lái xe,một tay sờ đùi,cơ mà sướng phết.Tới cửa nhà con bé,nó quay mặt hun em một miếng vào má.

Làm em “dãi cả cứng”

-Tở vào đây,bai bai.....À quên,Chén học hát đi nhớ,mai hát cho tớ nghe,ko là đấm lòi mắ đấy

Hờ hờ em đi về nhà,trong lòng vui sướng thì bất ngờ thấy mẹ, 2tay chống nạnh chờ trước cổng.Em quay đầu xe chạy,ông già đeo biết từ đâu xộc tới,đạp em ngã con mịa xuống vệ đường,bà già chạy ra cầm đòn gánh phang tới tấp, ông già đạp một phát vào mặt em,em ngất tại chỗ.Lúc mở mắt dậy thì thấy mình đang ở trạm y tế,bên cạnh là thằng Tiu.

-Thánh họ nhà mày nhớ

-ơ tỉnh rồi à

-thằng đàn bà,mày thích mách lẻo không

-tao cứu mày,mày còn ko cảm ơn

Sau đó em được biết, nó bảo với mẹ em là em đánh lô xịt mất 1 triệu.ĐKM thằng ngu

4. Chương 4 - End

Đọc đến đây thì các thím cũng biết bố mẹ em ác như thế nào rồi đúng ko,nhưng mà phải ác thì em mới nên người được.Nghĩ lại cũng may thằng Tiu nó nói xịt lô nếu nói đúng thì ba má em lên tận trường để chửi con bé kia mất.Bố sung thêm là có thím đã chụp được ảnh và bảo đó là em,thề là không phải nói điều cả nhà em chết,tội nghiệp cho cái chú trong ảnh,bị em vạ lây

Trở lại câu chuyện,chiều hôm đó em về nhà với cái má bằng một miếng,chắc các thím cũng đoán được việc gì đã xảy ra rồi đấy.Bố bắt em úp mặt vào tường,dùng cán chổi đánh em chục phát,rồi ông bắt em hứa

-huhu,bố mẹ ơi con hứa lần sau con không thế nữa

-thế cái gì

-thế là không bao giờ đánh lô,ko đi chơi quán nét,học hành chăm chỉ,phụ giúp việc nhà,huhu

-thật không

-thật ạ

-được rồi lần này bố tha,mày còn thất hứa thì tao đuổi ra khỏi nhà nghe ko

Cuối cùng bố mẹ cũng tha và đi làm trước,lúc đó khoảng 8 rưỡi tối,em định học bài cơ mà đau mông quá nên ra quán nét viết tâm sự lên voz.

9 rưỡi tối em ra trông xe đưa cho ba má,đi qua nhà con bé Y,con bé nhìn thấy cũng mò ra chỗ em,lúc ấy bố mẹ đã về ngủ hết,

-òà.Nó hù em từ sau lưng

-ôi ời ời,con chó nào hù ông đấy

-ơ,Chén bảo ai là chó

Đéo biết nó giả ngu hay ngu thật nữa,chửi thẳng vào mặt mà còn ko biết.Em xin lỗi nó,kê cái ghè cho nó ngồi cùng

-sao mặt chén lại bằng thế này

-chiều nay tớ gặp cướp, trên Phạm Văn Đồng, đang lái xe đưa hàng trên ấy về, thấy một chị bị hai thằng đi xe máy nó giật túi xách, ko quản tính mạng tớ úp vĩa cho 2 thằng ấy vào vệ tường, bỏ nó đâm tớ một trận, tớ nằm một đồng, cái chị đi đi đường đến chửi vào mặt tớ : “sao mày ngu thế hả em”

-ơ sao lại vậy

-túi của con mụ ấy chả có gì, đeo cho oai, chính mồm mụ ấy nói với tớ

-ghét cái bọn đấy

Nói xong con bé hôn nhẹ lên cái má bên kia của em, mọi mềm ể như cái phao câu ấy, nó tựa vào vai em, hạnh phúc lắm các thím ạ. Bỗng nhiên thấy buồn đái quá kêu nó đi về đi, mặc dù trong lòng vẫn muốn ngồi tiếp.

-nhớ mai hát cho tớ nghe đấy nhé

-ờ biết rồi

Đợi nó đi hẳn, em chạy ra vệ đường tàu đái rồi về, lúc lên xe thấy cái đĩa CD trên ghế, dự là bố mới mua, em mở lên, nhạc hay thật, có cái bài “đi âu âu” của anh Lương Gia Huy, em học thuộc để mai hát cho nó nghe.

Hôm sau tan học, lúc đèo nó về

-Chén hát cho tớ nghe đi xem nào

-ừ

-nhanh lên

-Lần đầu gặp em anh chỉ muốn kêu lên là đi âu âu, và lần gặp sau anh cũng chỉ kêu lên là đi âu âu...

Hát xong con bé hỏi là muốn âu âu thật à, em đéo biết âu âu là gì, nên cứ ờ bừa 1 tiếng, nó hỏi tối nay nhà Chén có ai không. Tối nay ông bà già tớ về quê lấy dưa, sớm mai mới lên, con bé hỏi tiếp cái địa chỉ nhà em, em cũng cho nhưng mà hơi lẩn tẩn.

Miêu tả lại cái xóm trọ nhà em, ngõ bé tí, toàn dân tứ xứ về nên mất dạy lắm, ngày nào cũng chửi nhau, đéo biết chó má nhà ai thả ra, ỉa bậy lung tung, như cái bãi mìn ấy, em mà đến thì ngại bỏ mĩa, với lại nhà em là nhà đi thuê, vừa bé vừa hôi, ko biết có phiền gì không.

Độ 6 giờ tối con bé đến, em đang ỉa,

-Chén ơi, cậu có nhà ko

-có có

-tớ trong này

-eo, đang đi vệ sinh à, sắp xong chưa

-rồi cơ mà cậu lấy cho tớ cuộn giấy vệ sinh bên cạnh cái nóc tủ lạnh, phòng trọ thứ 3 bên tay trái với

Sau khi lau chùi xong thì em đi ra ,con bé mua 1 hộp Gà Cây ép xi, 2 đưa ngồi gặm, 15 phút sau thì xong

-bây giờ làm gì hả Chén

-ko biết

-âu âu nhớ

-âu âu là cái gì, nghe nhạc á

Nó nheo mắt nhìn em, tát em 1 cái “...giả ngơ này”, đẩy em vào góc tường, lột áo, cửi quần dài, đéo mẹ, em không ngờ số phận mình lại bất hạnh như thế này, trên người còn mỗi cái quần đùi hoa xuyên chỉ 2 tuần thay 1 lần.

18 năm em giữ gìn không ngờ vì 1 bữa gà cây ép xi mà bao nhiêu công sức đổ xuống sông xuống biển. May lúc đó thằng Tíu nó đập cửa đi vào, trên tay cầm bát cơm với hộp ruốc

-Này u Xuyên điện bảo tao mang cơm ày

Vừa dứt câu,nó trợn tròn mắt,mồm há ra,nước dãi chảy cả vào bát cơm của em.Ba đưa nhìn nhau,con bé khoác vội cái áo,chạy ra ngoài.Thằng Tiểu đưa cơm cho em,kêu ăn đi ,còn nó thì chạy nhanh ra ngoài.Không biết hôm sau có chuyện gì mà con bé dỗi không nói chuyện với em nữa.

Kể đến đây thì em thấy mình hụt hẫng lắm rồi nhưng mờ vẫn cố gắng tiếp tục sau này nhìn vào cái thớt tâm sự của trai tỉnh lẻ say nắng gái thành phố mà hồi hận.

Con Y nó dỗi em cả ngày hôm đó,em hỏi nó cũng ko trả lời. Giận à,kệ em em đấy,anh có làm gì đâu.Tối về ra ngoài đầu ngõ hóng mát,thằng Tiểu lom khom bê bộ cờ tướng với ấm chè đến

-Làm 1 ván nhớ anh Chén

-Ờ nhưng từ từ đã cho tao hỏi mày cái này

-anh hỏi đi

-mày có biết sao con bé Y nó giận tao ko?

-có,tối qua,lúc em mang cơm cho anh ăn ấy,gặp con bé với anh áo sổng hớ hênh dự là đến ko đúng lúc rồi,em mới chạy ra ngoài,thấy con bé dầm phải bãi cứt to tướng ở giữa sân ngã mẹ xuống đất,nó đứng dậy lấy xe về thẳng,em cầm xẻng hót xong vào học bài

-thảo nào,mấy con chó xóm mình đều vãi,toàn rình sân đấy trộm mình ỉa

-chó nhà bà Xoan đấy,nhà có 2 mẹ con mà nuôi tận 4 con chó

Tối hôm sau hai thằng đi đánh bả mấy con chó đấy.Sáng sớm đã thấy mù đứng trước cổng déo tên mấy thằng chộm chó lên mà chửi

Đến lớp con bé vẫn ko nói nửa lời,em chủ động xin lỗi luôn

-Này,tớ xin lỗi Y nhé

-có làm gì đâu mà xin lỗi

-đi,làm lành nhớ

-phải có cái gì chứ

-mấy hôm nữa tớ chờ đi chơi nữa nhá

-ko bít ,đừng để tớ leo cây là được,đồ ngốc

Sướng quá các thím ạ,trong giờ hai đứa cứ cầm tay nhau mà ko muốn buông,tối về trông dứa thấy con bé xách nước mía ra ềnh,mua cho em 1 cái mũ,2 đũa ngồi mút nước mía

-trưa thấy Chén đội cái mũ rách quá,tớ mua cho này

-ha ha,lần sau ko phải thế,tốn tiền lắm,bao nhiêu đây

-2 trăm

-eo ôi,thôi ko dám nhận đâu này

-ko nhận là dỗi

Con bé dễ thương quá,khách đến mua dứa nó còn phụ em bê dứa cho người ta sờ nắn,ăn thử cơ ạ.Em thấy nó cũng thật lòng với em,10 giờ tối vắng khách em chở nó đi chơi,bằng ô tô riêng,oai không!Tất nhiên là em đâu có ngu mà đi ăn với lại đi xộp bình,chở lòng vòng hóng mát thôi.Nó đòi em vào chỗ nọ chỗ kia mà em déo đồng ý,lúc về thấy mặt xỉ cái thẳng cụt, như nhà có đám.

Nhắc đến đám lại nhớ cái hồi lớp 9,bố ông hàng xóm mới mất,em với thằng Tiểu tới ăn tiệc bị nó chửi,bực quá 2 đứa mới vào trong nhà,cướp mi cở rô của ban tang lễ

-chúng cháu xin chia buồn với gia đình,trong không khí u ám,tang tóc,đầy một màu đen u ám này,chúng cháu xin được hát 1 bài như để tiễn đưa hương hồn ông về nơi an nghỉ cuối cùng tại nghĩa trang quê nhà

-Như có bác Hồ trong ngày vui đại thắng..hai..baa

Mấy đứa cháu trong cái nhà đó đuổi em gần chết,thằng Tiu bị đánh cho tím mắt,em may ko sao,đám zai làng nó khen bọn em quá trời.

Về tới cửa nhà con bé thì đã 12 giờ đêm,con bé hơi bực em,kệ đời coi như không biết.Tối hôm sau đánh xe đưa từ chợ Trương Định về thấy một anh đi ÉT HÁT đèo 1 em chân dài dáng trườn,quần toóc áo ba lỗ,cái mông quen quen,vượt lên thì đúng là con bé rồi.Về nhà không sao ngủ được,thằng Tiu chạy sang rủ đi bán dưa,thấy cái mũ treo trên tường hỏi mua bao nhiêu đây.em bảo hai lít,nó chửi em chém gió,hôm qua đi chợ vào hỏi có 30 nghìn,chưa mặc cả.

Có vài thím bảo truyện em đang thiếu tính hài hước đi,ko phải mà đó là sự thật,có như nào em sẽ kể nhiều đó,nhưng đây là tâm sự,xin đừng bảo em chém gió.

Buổi sau tới trường có bài kiểm tra 15 phút Hóa,đương nhiên là em làm hộ rồi,con bé mặc cái áo chèn,vươn vai,hít thở,nhìn chằm chằm lắm,em đoán là hôm qua làm việc vất vả đây mà,còn việc gì thì em đểch biết và chả quan tâm.Mùi con gái thơm thật đấy,thơm hơn cả mùi thịt chó mắm tôm,ngồi gần hít hít mà lê tê phê.Con bé hỏi em là tối nay có đi chơi ko,em từ chối

-thế Chén hết thích tớ rồi à

-đầu

-sao suốt ngày lảng tránh tớ

Bây giờ em mới hiểu được sức mạnh của tiền,tiền ghê gớm thật.Mấy đứa bạn trong lớp em cũng cặp toàn với các anh mặt già như rễ cây để moi tiền đấy thôi.KO hiểu dư lào mà con bé nó lại chọn mệnh,1 thằng bán dưa hấu.

Giờ về,em gặp con bé nói chuyện với 1 thằng trước cổng trường,lúc đầu đoán là anh em.Đoạn thằng đi ÉT HÁT định đưa môi hôn má con bé,em rút ngay quyển vở ra,che má nó lại,2đứa thơm nhau qua quyển vở.

Thằng kia phát khùng với em.

-Cai đêch mẹ mày làm gì đấy

-ơ

Con bé Y nó xin lỗi bảo đấy là bạn em,nó ghé miệng nói nhỏ vào tai thằng kia,nhưng em vẫn nghe thấy:“Bạn em nó bị điên đấy anh ạ”

Ôi bực vãi cả luyện,em hét toáng lên.

-Cái gì,cậu nói cái gì,bảo ai điên hả? hả?

-ơ tớ đâu nói cậu

-thế vừa nói cái gì vào tai thằng chó kia thế

-ĐMM bảo ai là chó

-tao bảo mày đấy,tai mày cướp người yêu tao

-ai người yêu mày

-nó,con chó kia kia

Con bé đẩy thằng ÉT HÁT lên xe,đôi gian phụ dâm phụ biến đi nhanh chóng.Thằng Tiu đạp xe tới chỗ em về,đi được nửa quãng đường gặp ngay thằng ÉT HÁT,nó đạp 2 bọn em một cái,Thằng Tiu nhảy xuống xua tay

-em không quen nó đâu anh nhớ

Rồi chạy cmn mất,để lại mình em,bị đánh cho to đầu.Nó còn chửi thêm câu nữa

-liệu hồn mà tránh con Y ra,thằng nhà nghèoooo

Địch mày nói thế nghe được à,ngheo cũng có cái giá của ngheo chứ,thù này ông quyết sẽ trả thằng mất dạy
Tối về đau ko đi làm được,Tiểu nó bê sang cho em 1 bát cháo hành,bảo ăn đi cho bớt nóng,em cũng ăn,khen
nó 1 câu“chỉ có chú mới tốt với anh”,nó không nói gì lẳng lặng bỏ ra ngoài ngồi.Em bước theo

-Anh Chén ơi

-Gì

-mình lên thay đổi thôi anh ạ

-anh ko hiểu

-em yêu 1 đứa khác lớp,tỏ tình nhưng tạch rồi,nó cũng theo 1 thằng nhà giàu xe ga,điện thoại xịn

-hờ hờ,nín đề,có gì phải buồn cơ chứ,rồi anh sẽ có cách giúp mày

-thật à

-ừ đúng rồi đấy

-em thương anh lắm,Chén

-anh cũng thế,

-chỉ có đàn ông mới đem lại hạnh phúc cho nhau anh ạ

-anh yêu em

-em yêu anh

2 Thằng ngồi ngoài hiên ôm nhau mùi mẫn,tình cảm,lãng mạn,sao trên trời lấp lánh ,gió hiu hiu thổi,mây
nhẹ bay.Trong lòng TIỂU, em thấy mình hạnh phúc vô bờ

The End

HAPPY END DING

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/tam-su-cua-mot-thang-con-trai-tinh-le-say-nang-gai-thanh-pho>